

माया जित र प्रकृतिजित नै स्वराज्य-अधिकारी

आज चारैतिरका राज्य अधिकारी बच्चाहरूको राज्य दरबारलाई देखिरहनु भएको छ। चारैतिर सिकीलधे, स्नेही बेहदका सेवाधारी अनन्य बच्चाहरू छन्। यस्ता बच्चाहरू अहिले स्वराज्य अधिकारी बनेर राज्य दरबारमा उपस्थित भएका छन्। बापदादा यस्ता योग्य बच्चाहरूलाई, सदाका योगी बच्चाहरूलाई, अति निर्माण उच्च स्वमानमा रहने- यस्ता बच्चाहरूलाई देखेर हर्षित हुनुहुन्छ। स्वराज्य दरबार सारा कल्पमा अलौकिक र सबै दरबार भन्दा न्यारा र अति प्यारा हुन्छ। हरेक स्वराज्य अधिकारी विश्वको राज्यका जग र विश्वका निर्माता हुन्। हरेक स्वराज्य अधिकारी चम्किरहेका तथा दिव्य तिलकधारी सर्व विशेषताले चम्किरहेका अमूल्य मणिले सजिएका ताजधारी हुन्। सर्व दिव्य गुणहरूको माला धारण गरेका, सम्पूर्ण पवित्रताको प्रकाशको श्रीपेच धारण गरेका, श्रेष्ठ स्थितिको स्व सिंहासनमा उपस्थित छन्। यस्ता सजिएका राज्य अधिकारी दरबारमा उपस्थित छन्। यस्तो राज्य दरबार बापदादाको सामुन्ने उपस्थित छ। हरेक स्वराज्य अधिकारीका अगाडि कति दास दासीहरू छन्? प्रकृति जित र विकारजित। विकार पनि ५ छन्, प्रकृतिका तत्त्व पनि ५ छन्। त्यसैले प्रकृति नै दासी बनिस्कयो नि। दुस्मन सेवाधारी बनेका छन्। यस्तो रुहानी खुशीमा रहनेहरूले विकारहरूलाई पनि परिवर्तन गरेर काम विकारलाई शुभ कामना, श्रेष्ठ कामनाको स्वरूपमा बदलेर सेवामा लगाउने र यसरी दुस्मनलाई सेवाधारी बनाउनेहरू प्रकृतिको कुनै पनि तत्त्वसँग वशीभूत हुँदैनन्। बरु हरेक तत्त्वलाई तमो गुणी रूपबाट सतो प्रधान स्वरूप बनाइदिन्छन्। कलियुगमा यी तत्त्वहरूले धोका र दुःख दिन्छन्। तर संगमयुगमा परिवर्तन हुन्छन्। रूप बदलिन्छन्। सत्ययुगमा यी ५ तत्त्वहरू देवताहरूका सुखका साधन बन्छन्। यो सूर्यले तिम्रो भोजन तयार गर्छ त्यसैले भण्डारी बन्छ नि। यो वायु तिम्रो प्राकृतिक पंखा बन्छ। तिम्रो मनोरञ्जनको साधन बन्छ। हावा लाग्ने छ, वृक्ष हल्लिने छन् र ती हाँगा-बिँगाहरू झुल्छन्। तिनीहरू हल्लिदा भिन्न-भिन्न सङ्गीत पनि स्वतः बज्छन्। त्यसैले मनोरञ्जनका साधन बने नि। यो आकाश तिम्रीहरू सबैको लागि राजमार्ग बन्ने छ। विमान कहाँ चलाउँछौ? यो आकाश नै तिम्रो मार्ग बन्ने छ। यति ठूलो राजमार्ग कहाँ छ? विदेशमा छ? जति माइल बनाए पनि आकाशको मार्ग भन्दा त सानो नै हुन्छ नि। यति ठूलो मार्ग कुनै छ? अमेरिकामा छ? एक्सिडेण्ट नहुने मार्ग हुन्छ? त्यहाँ ८ वर्षको बच्चा चलाए पनि केही हुँदैन। बुझ्यौ! यो जलले सुगन्ध दिने काम गर्ने छ। जसरी जडीबुटीको कारणले गंगा जल अहिले पनि अरु जल भन्दा पवित्र छ। त्यसैगरी सुगन्धित जडीबुटीको कारणले जलमा प्राकृतिक सुगन्ध हुने छ। जसरी यहाँ दूधले शक्ति दिन्छ त्यसैगरी त्यहाँ जल नै शक्तिशाली हुन्छ, स्वच्छ हुन्छ त्यसैले भन्ने गर्छन्-दूधका नदी बग्छन्। सबै अहिले बाटै खुशी भयो नि? त्यसैगरी यो पृथ्वीले यस्ता श्रेष्ठ फल दिने छ, जुन भिन्न-भिन्न स्वाद चाहन्छौ त्यो स्वादको फल तिम्रो अगाडि हाहजिर हुनेछन्। यो नून हुने छैन, चीनी पनि हुने छैन। जसरी अहिले अमिलोको लागि टमाटर छ जुन बनिबनाउ छ। अमिलो आउँछ नि। त्यसैगरी तिम्रीलाई जुन स्वाद चाहिन्छ त्यसको फल हुनेछ। रस निचोरे पछि त्यो स्वाद आउने छ। त्यसैले पृथ्वीले एक त श्रेष्ठ फल, श्रेष्ठ अन्न दिने सेवा गर्ने छ, दोस्रो प्राकृतिक सुन्दरता जसलाई ईश्वरीय देन भनिन्छ त्यस्ता प्राकृतिक दृश्य तथा पहाडहरू पनि हुनेछन्। यस्ता ठाडा, अग्ला पहाड हुने छैनन्। प्राकृतिक सुन्दरता भएका भिन्न-भिन्न रूपका पहाड हुनेछन्। कुनै पन्छीको रूपमा, कुनै पुष्पको रूपमा हुनेछन्। यसरी प्राकृतिक बनावट हुने छ। केवल निमित्त मात्र अलिकति हात लगाउन पर्छ। त्यसैगरी यी ५ तत्त्व सेवाधारी बन्ने छन्। तर कस्को बन्ने छन्? स्वराज्य अधिकारी आत्माहरूको सेवाधारी बन्ने छन्। त्यसैले अहिले आफूलाई हेर ५ विकारहरू दुस्मनबाट बदलिएर सेवाधारी बनेका छन्? तब नै स्वराज्य अधिकारी कहलाउँछौ। क्रोध अग्नि योग अग्निमा बदलियोस्। त्यसैगरी लोभ विकार, लोभ अर्थात् चाहना पनि हृदको चाहनाबाट बदलिएर शुभ चाहना होस्- म सदा हर संकल्पद्वारा, बोलीद्वारा, कर्मद्वारा निःस्वार्थ बेहद सेवाधारी बन्न सकौं। म बाबा समान बन्न, यस्तो शुभ चाहना अर्थात् लोभको परिवर्तन स्वरूप बन्न। दुस्मनको सट्टा सेवाको कार्यमा लगाऊ। मोह त सबैलाई राम्ररी थाहा छ नि। बापदादामा त मोह छ नि। एक सेकेण्ड पनि टाढा नहुने- यो मोह भयो नि! तर यो मोहले सेवा गराउँछ। जसले पनि तिम्रो नयनमा हेरोस्, नयनमा बाबालाई देखोस्। जे पनि मुखबाट बोल्छौ, बाबाको अमूल्य बोल सुनाउने बन। त्यसैले मोह विकार पनि सेवामा लाग्यो नि। बदलियो नि। त्यसैगरी अहंकार पनि देह अभिमानबाट देही अभिमानी बनोस्। शुभ अहंकार अर्थात् म आत्मा विशेष आत्मा बनें। पदमा पदम भाग्यशाली बनें। बेफिक्र

बादशाह बनें। यो शुभ अहंकार अर्थात् ईश्वरीय नशा सेवाको निमित्त बन्ने छ। यसरी पाँचै विकार बदलिएर सेवाको साधन बनेमा यी पनि दुस्मनबाट सेवाधारी भए नि! त्यसैले जाँच गर- मायाजित प्रकृतिजित कहाँसम्म बनेको छु? राजा तब बन्ने छौं, जब पहिला दास-दासीहरू तयार हुन्छन्। जो स्वयं दासको अधीन हुन्छ, ऊ राज्य अधिकारी कसरी बन्छ!

आज भारतका बच्चाहरूको मेलाको प्रोग्राम अनुसार अन्तिम दिन हो। त्यसैले मेलाको अन्तिम डुबकी हो। यसको महत्त्व हुन्छ। यो महत्त्वको दिनमा जसरी अरू मेलामा जाँदा सम्झन्छन्- जे जति पाप छ त्यो भस्म गरेर खतम गरेर जानु छ। त्यसैले सबैले ५ विकारलाई सदाको लागि समाप्त गर्ने संकल्प गर्नु- यही अन्तिम डुबकीको महत्त्व हो। सबैले परिवर्तन गर्ने दृढ संकल्प गर्यौं? छोड्नु छैन, परिवर्तन गर्नु छ। यदि दुस्मन तिम्रो सेवाधारी बन्छ भने दुस्मन राम्रो लाग्छ वा सेवाधारी राम्रो लाग्छ? त्यसैले आजको दिनमा जाँच गरेर परिवर्तन गर तब हुन्छ मिलन मेलाको महत्त्व। बुझ्यौं के गर्नु छ? यस्तो नसोच्नु चार त ठीकै हो परिवर्तन भए तर बाँकी एउटाले के पो गर्ला र। तर त्यो एउटाले चारलाई पनि फर्काएर ल्याउँछ। यिनीहरूको पनि आपसमा सम्बन्ध हुन्छ। रावणका सिरहरू सँग-सँगै जोडिएको देखाउँछन्। त्यसैले दशहरा मनाएर जानु छ। ५ प्रकृतिका तत्त्व माथि जित र ५ विकार माथि जित- १० भए नि। त्यसैले विजया दशमी मनाएर जानु। खतम गरेर जलाएर खरानी साथमा नलैजानु। खरानी पनि लियौं भने फेरि आउँछन्। भूत बनेर आउँछन् त्यसैले त्यो पनि ज्ञान सागरमा समाप्त गरेर जानु। अच्छा-

यस्ता सदाका स्वराज्य अधिकारी, अलौकिक तिलकधारी, ताजधारी प्रकृतिलाई दासी बनाउने, ५ दुस्मनलाई सेवाधारी बनाउने, सदा बेफिक्र बादशाह रुहानी शानमा रहने बादशाह- यस्ता बाबा समान सदाका विजयी बच्चाहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

कुमारीहरूसँग अव्यक्त बापदादाको भेटघाट:-

सबैले आफूलाई श्रेष्ठ कुमारी अनुभव गर्छौं? साधारण कुमारीहरूले नोकरीको टोकरी उठाउँछन् वा फेरि दासी बन्छन्। तर श्रेष्ठ कुमारीहरू विश्व कल्याणकारी बन्छन्। यस्ता श्रेष्ठ कुमारी हौं नि। जीवनको श्रेष्ठ लक्ष्य के हो? सङ्गदोष अथवा सम्बन्धको बन्धनबाट मुक्त हुनु- यही लक्ष्य हो नि। बन्धनमा बाँधिनेवाला होइनौं। के गर्ने? आफ्नो त बन्धन छ, नोकरी गर्न पर्छ- यस्तालाई भनिन्छ बन्धन भएका। त्यसैले नत सम्बन्धको बन्धन, न नोकरी टोकरीको बन्धन। दुवै बन्धनबाट न्यारा, तिनीहरू नै बाबाको प्यारा बन्छन्। यस्तो निर्बन्धन छौं? दुवै जीवन सामुन्ने छ। साधारण कुमारीको भविष्य र विशेष कुमारीको भविष्य दुवै सामुन्ने छन्। त्यसैले दुवैलाई हेरेर स्वयं नै निर्णय गर्न सक्छौं। जस्तो भन्छन् त्यस्तै गर्छु, यस्तो होइन। आफ्नो निर्णय स्वयं जज भएर गर। श्रीमत त छ- विश्व कल्याणकारी बन्ने। त्यो त ठीक छ तर श्रीमतको साथ-साथै आफ्नो मनको उमंगले जो अगाडि बढ्छन्, तिनीहरू सदा सहजै अगाडि बढ्न सक्छन्। यदि कसैले भनेर वा थोरै शर्मको कारणले अरूले के भन्लान्, बनिन भने सबैले मलाई यसरी हेर्नेछन्, मानौं यो त कमजोर रहिछ भन्लान्। यसरी यदि कुनै दबावले बने भने पनि परीक्षामा पास हुन मेहनत लाग्छ। स्वको उमंग भएकालाई जतिसुकै ठूलो परिस्थिति होस् तिनीहरूलाई सहज अनुभव हुन्छ किनकि मनको उमंग हुन्छ नि। आफ्नो उमंग-उत्साह पंख बन्छन्। जतिसुकै पहाड भए पनि उड्ने पन्छीले सहजै पार गर्छ र हिँड्ने र चढ्नेहरू कति मुश्किलले कति समयमा पार गर्छन्। त्यसैले यो मनको उमंगको पंख हो, यी पंखले उड्नेहरूलाई सदा सहज हुन्छ। बुझ्यौं? त्यसैले श्रेष्ठ मत हो विश्व कल्याणकारी बन तर फेरि पनि स्वयं आफ्नो जज बनेर आफ्नो जीवनको फैसला गर। बाबाले त निर्णय दिइसक्नु भयो, त्यो नयाँ कुरा होइन। अब आफ्नो निर्णय गर, तब सदा सफल रहन्छौं। समझदार ऊ हो जसले सोचेर बुझेर हर कदम उठाउँछ। सोचिरहने होइन तर सोचेर बुझेर गरिहाल्ने, यसलाई भनिन्छ समझदार। संगमयुगमा कुमारी बन्नु यो पहिलो भाग्य हो। यो भाग्य त ड्रामा अनुसार मिलेको छ। अब भाग्यमा भाग्य बनाउँदै जाऊ। यो भाग्यलाई कार्यमा लगायौं भने भाग्य बढ्दै जान्छ। फेरि यो पहिलो भाग्यलाई गुमायौं भने सदाको लागि सर्व भाग्य गुमाउँछौं त्यसैले भाग्यवान बन। भाग्यवान बनेर अझै अरू सेवाधारीको पनि भाग्य बनाऊ। बुझ्यौं!

सेवाधारी (टिचर) बहिनीहरूसँग:-

१) सेवाधारी अर्थात् सदा सेवाको मोजमा रहनेवाला। सदा स्वयंलाई मोजको जीवनमा अनुभव गर्नेवाला। सेवाधारी

जीवन अर्थात् मोजको जीवन। त्यसैले यस्तो सदा याद र सेवाको मोजमा रहनेवाला हौं नि! यादको पनि मोज छ र सेवाको पनि मोज छ। जीवन पनि मोजको र युग पनि मोजको। जो सदा मोजमा रहनेवाला हुन्छ उसलाई देखेर अरूले पनि आफ्नो जीवनमा मोजको अनुभव गर्छन्। जतिसुकै कोही अलमलमा परेको आओस् तर जो स्वयं मोजमा रहन्छ उसले अरूलाई पनि अलमलबाट छुटाएर मोजमा लैजान्छ। यस्ता सेवाधारी जो मोजमा रहन्छन् तिनीहरू सदा तन-मनले स्वस्थ रहन्छन्। मोजमा रहनेहरू सदा उडिरहन्छन् किनकि खुशीमा रहेका हुन्छन्। त्यसै पनि भन्ने गरिन्छ— यिनी त खुशीमा नाँचिरहन्छन्। हिँडेका छन् होइन। नाँचिरहेका छन्। नाँच्नु अर्थात् माथि उठ्नु। पाउ उठाएर त नाँच्न सकिन्छ नि। त्यसैले मोजमा रहने अर्थात् खुशीमा रहनेवाला। सेवाधारी बन्नु अर्थात् वरदाताबाट विशेष वरदान लिनु। सेवाधारीलाई विशेष वरदान छ— पहिलो वरदान आफ्नो ध्यान, दोस्रो वरदान, डबल लिफ्ट छ। सेवाधारी बन्नु अर्थात् सदा मुक्त आत्मा बन्नु, जीवनमुक्त अनुभव गर्नु।

२) सदा सेवाधारी सफलता स्वरूप छौं? सफलता जन्मसिद्ध अधिकार हो। अधिकारले सदा सहज गराउँछ। मेहनत लाग्दैन। अधिकारको रूपमा सफलता अनुभव गर्नेवाला हौं। सफलता मिलिसकेको छ— यो निश्चय र नशा रहोस्। सफलता हुन्छ वा हुँदैन— यस्तो संकल्प त चल्दैन? जब अधिकार छ भने अधिकारीलाई अधिकार नमिलोस्, यस्तो हुन सक्दैन। निश्चय छ भने विजय निश्चित छ। सेवाधारीको यही परिभाषा हो। जुन परिभाषा हो त्यही यथार्थमा होस्। सेवाधारी अर्थात् सहजै सफलताको अनुभव गर्नेवाला।

विदाईको समय:-

(सबैले गीत गाए— अभी न जाओ छोड के....) बापदादा जति प्यारको सागर हुनुहुन्छ त्यति न्यारा पनि हुनुहुन्छ। स्नेहको बोल बोल्नु भयो— यो त संगमयुगको मोज हो। मोज त मनाऊ, खोऊ, पिउ, नाँच तर निरन्तर। जसरी अहिले स्नेहमा समाहित भएका छौं, यसैगरी डुबिराख। बापदादाले हरेक बच्चाहरूको दिलका गीत त सुनिरहनुहुन्छ। आज मुखबाट गीत सुन्नु भयो। बापदादाले शब्द हेर्नुहुन्न सङ्गीत हेर्नुहुन्न, दिलको आवाज सुन्नुहुन्छ। अहिले त सदा साथ छौं, चाहे साकारमा चाहे अव्यक्त रूपमा, सदा साथ छौं। अब वियोगका दिन समाप्त भए। अहिले संगमयुग पूरा नै मिलन मेला हो। केवल मेलामा भिन्न-भिन्न दृश्यहरू बदलिन्छन्। कहिले व्यक्त, कहिले अव्यक्त। अच्छा, गुडमर्निङ्ग।

वरदान:- आत्मिक शक्तिको आधारमा तनको शक्तिको अनुभव गर्ने सदा स्वस्थ भव यो अलौकिक जीवनमा आत्मा र प्रकृति दुवै स्वस्थ हुन आवश्यक छ। जब आत्मा स्वस्थ हुन्छ, तब तनको हिसाब-किताब अथवा तनको रोग अति पीडाबाट काँडा बिझे जस्तो हुने भएकाले र स्व-स्थितिको कारणले स्वस्थ अनुभव हुन्छ। उसको मुखमा, अनुहारमा बिमारीको कष्टको चिन्ह रहँदैन। कर्मभोगको वर्णनको सट्टा कर्मयोगको स्थितिको वर्णन गर्छ। उसले परिवर्तनको शक्तिले कष्टलाई सन्तुष्टतामा परिवर्तन गरेर सन्तुष्ट रहन्छ र सन्तुष्टताको लहर फैलाउँछ।

स्लोगन:- दिलले, तनले, आपसी प्यारले सेवा गर्यौं भने सफलता अवश्य मिल्छ।